

Aanvullende vragen Commissie AUT, per mail van 19 december 2019

1. In het CAF11 dossier werden toekenningen (gegronde bezwaren) in de bezwaarfase door nog een medewerker gecontroleerd (dubbele check), waarna vaak alsnog een afwijzing volgde. Bestond deze dubbele check ook in de primaire fase bij het IST-team (besluitvormingsfase over recht op KOT)? In welke andere fases is deze dubbele check toegepast?

In het IST-team bestond deze dubbele check in CAF-zaken wanneer de medewerker voornemens was om toe te kennen. Zie hiervoor ook het eerdere antwoord op K15, hieronder opgenomen en het op 20 december verzonden antwoord op F14:

K15. Licht toe of de controlemethodiek bij CAF 11 afweek van andere CAF-zaken en reguliere toezichtacties (m.n. gezien de "strengheid", een tweede behandelaar/controle na toekenning, vormfouten etc)

Voor de behandeling van CAF 11 geldt dat de controlemethodiek strenger is toegepast dan normaliter geldt voor de behandeling van regulier toezicht. Of het ook geldt voor andere CAF-zaken zal naar voren komen tijdens het onderzoek van de ADR.

In CAF 11 zijn meer bewijsstukken uitgevraagd (zowel in aantal als over een langere periode) dan in regulier toezicht, wanneer meestal enkele facturen en betaalbewijzen en een jaaropgave volstaan. Het vaststellen van fouten in de bewijsstukken is vergelijkbaar, want ook in regulier toezicht is een kleine fout voldoende om het recht op toeslag af te wijzen.

Wanneer de uitkomst van de behandeling in CAF 11 was dat de aanvraag toegekend kon worden, werd dit altijd extra gecontroleerd door een senior medewerker. Deze controle werd vooral ingezet om vast te stellen of er sprake was van georganiseerdheid. De eerste behandeling richt zich met name op de individuele aanvragen. De extra controle richtte zich voornamelijk op de vraag of de individuele casus in combinatie met andere aanvragen behorende bij eenzelfde gastouder, tot dezelfde uitkomst zou leiden. Omdat deze controle zo ingericht is, is het ook voorgekomen dat door de extra controle door de senior-medewerker de uitkomst van de eerste behandelaar is overruled. Er kan dus wel gesteld worden dat voor deze casus extra streng is gekeken. In CAF 11 is zo'n situatie twee maal voorgekomen, waarbij de senior-medewerker vaststelde dat twee individuele zaken met elkaar in verband stonden, omdat de gastouders op elkaars kinderen pasten.

2. Hield Toeslagen lijsten bij met namen van burgers (ouders) die volgens Toeslagen vermoedelijk zouden frauderen? Wat waren de gevolgen voor de burgers die op deze lijsten stonden?

Dit zijn de zogenoemde toezicht- of uitsluitlijsten en ook de FSV (fraudesignaleringsvoorziening – nadat fraude is geconstateerd) wordt hiervoor gebruikt.

In grote lijnen gaat het er vooral om dat de personen waarvan Toeslagen het belangrijk acht om wijzigingen of nieuwe aanvragen ná het eerdere onderzoek te beoordelen, op een lijst worden gezet zodat zij niet zonder meer automatisch een nieuwe toekenning krijgen. Hun aanvraag of wijziging "valt dan uit" en wordt handmatig beoordeeld. De burger wordt dan gevraagd bewijsstukken aan te leveren waarmee de aanvraag kan worden onderbouwd. Als de bewijsstukken in orde zijn, wordt de toeslag uitbetaald.

Zie hiervoor ook het eerder verzonden memo 20190911 Effect op latere toeslagjaren.

3. Voorafgaand aan CAF zijn bij vijf kinderopvanginstellingen ouders collectief onderzocht (). Zijn er nog andere dossiers die vóór CAF collectief zijn onderzocht? En wat voor soort instellingen zijn deze vijf (kinderopvang of gastouderbureau)?

De vijf eerder genoemde instellingen zijn de meest bekende zaken die ter illustratie waren meegegeven. Dit betreffen zowel gastouderbureaus () als kinderopvangorganisaties () waren kinderopvanginstellingen. Zie ook het antwoord op F14.

Er zijn ook andere zaken die voor CAF collectief zijn onderzocht. De vorige () denkt aan circa 6-8 zaken, waarbij vaak onderlinge samenhang was omdat de betrokken eigenaar/houder verschillende kinderopvang/gastouderbureaus had. Dit betreft de jaren voor 2010. Op voorhand denken we dat hier geen sprake is geweest van een collectieve zachte stop omdat de onregelmatigheden in die jaren veelal pas na afloop van de berekeningsjaren werden vastgesteld. Mocht hier meer informatie voor nodig zijn, dan hebben we meer tijd nodig om dit uit te zoeken.

Namen van zaken zijn:

- (zie bijv. Volkskrant publicatie in september 2009)
- (zie bijv. publicatie van het OM op 22 juni 2010, ook over ())
-
-
-
-